

Sygn. akt IV KO 94/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 14 stycznia 2016 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w S.
z dnia 26 listopada 2015 r., sygn. akt II Kp [...] w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2015 r., sygn. akt II Kp [...], Sąd Rejonowy w S., na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy II Kp [...] do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu spoza sądów okręgu Sądu Okręgowego w K.. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że w sprawie o przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. oraz z art. 288 § 1 k.k. prowadzone było postępowanie przygotowawcze, zakończone postanowieniem z dnia 30 września 2015 r. o umorzeniu śledztwa, sygn. akt 5 Ds. [...]. Obecnie rozpoznaniu podlega wniesione przez pokrzywdzoną zażalenie na ww. postanowienie, przy czym – jak wynika ze złożonego przez pokrzywdzoną zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa – wskazanych czynów miał dokonać J. C., który jest sędzią Sądu Rejonowego w S.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w S. o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 37 k.p.k. daje co prawda możliwość przekazania do rozpoznania danej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, ale jedynie wtedy, gdy „wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości”. Tylko więc szczególne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny, pozwalają na skorzystanie z dyspozycji art. 37 k.p.k. W orzecznictwie wskazuje się ponadto, że dobro wymiaru sprawiedliwości, jako ujęta w art. 37 k.p.k. podstawa do odstąpienia od ustawowych reguł właściwości sądu, uzasadnia z reguły przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w układzie, w którym obiektywny, postronny obserwator określonego procesu mógłby wyrażać wątpliwości i zastrzeżenia co do bezstronności sądu i obiektywizmu orzekających w sprawie sędziów (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KO 108/13, LEX nr 1425020*).

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że sytuacja, w której ustawowo właściwy do rozpoznania sprawy sąd miałby rozpoznać zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, a więc decydować o trafności ustaleń o braku uzasadnionego podejrzenia zaistnienia przestępstwa wskazanego w zawiadomieniu o jego popełnieniu, w którym jako osobę podejrzaną wskazano sędziego tego sądu, może tworzyć w odbiorze społecznym pole do rozważań co do możliwości rozpoznania tej sprawy przez ten sąd w sposób obiektywny i bezstronny. W takiej sytuacji uzasadnione jest zatem przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w tym wypadku Sądowi Rejonowemu w K., a więc sądu spoza okręgu Sądu Okręgowego w K.. Przekazanie zaś sprawy właśnie temu Sądowi uzasadnione jest dodatkowo okolicznością, że postępowanie przygotowawcze w sprawie prowadzone było przez Prokuraturę Rejonową w K.. Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.